

\* \* \*

Еүфиміаң ысполнисε съ радостъ,

Пошо найде со Бжїа помоцъ  
За йледїа невѣста избранны,

Коѧ бѣше ѿ рода прѣхвѣлна.

И рече мъ: „Послѹшай ме сыне,

„И оутѣши Отца ѿ любезнѣ!

„Развеселї сѣрдце родителско,

„Желанїе стори Отеческо.

„Мы за дольность всегда признаваме,

„Да за тебѣ добрѣ оутстроиме,

„Добаръ темель да ти положиме,

„И щастїе твоє оутвердиме.

„Намыслихме да те ѿжениме,

„И въ старость се наша оутѣшили.

„Пайдохме ти и дѣва избранны,

„Съ благородство домъ нашемъ равна.

„Зашо видишъ старость намъ приходи,

„Размыенъ си, и ты самъ разгяди.“

„Родителю! продѣма йледїй:

„Щастїе ми все ѿ васъ завыси,

„Размѣвамъ вѣше желанїе

„И почитамъ това избраниe.

„Изъ та旣де желалъ бы оусердинш,

„Кога бы вѣсъ оутѣшилъ истиннѣ.

„И